

לוח שנה לשנת תשפ"ה עם ההלכות לזמן בית המקדש

ונלווה אליו לוח שנה לחודש תשרי לפי התאריך האמור להיות באם נזכה שביהמ"ק יבנה
וכולל בתוכו תזכורות וציונים לעיקרי ההלכות הנוגעות
למעשה לימי המועדים הבעל"ט כשביהמ"ק בנוי

אין לפסוק הלכה למעשה כלל

ערב ר"ה תשפ"ה

שנה ראשונה למנין השמיטות והיובלות שנת מעשר שני

(דכיון שמתחיל מנין חדש ליובל לכאוי מתחילים למנות מנין חדש מן התורה, ויל"ע לענין ביעור מעשרות על המעשרות דרבנן של שנים קודמות)

(בכל גווני אין בי"ד מודיעין לפני ר"ה שהשנה מעוברת (רמב"ם קידוש החודש פ"ד הי"ג) ולפי החשבון אין טעם לעבר שנה זו אלא אם יצטרכו מחמת גלויות שנעקרו ולא הספיקו לבא או שאר צרכים שמעברים כמבואר ברמב"ם פ"ד מקדוה"ח ה"ה)

ערב ר"ה: תרומת הלשכה והמעשר בהמה – שקלים פ"ג משנה א'. וברמב"ם כתב שעושין לפני ר"ה או לאחריו, ולענין כשאלול מעובר במלאכת שלמה שם משמע דעושין בלי אלול, וצ"ע לאחר שתקנו שאותו היום קודש, דלכאוי עושין בכ"ט. דהא אסור לעשות ביו"ט כמבואר שם במשנה.

התקיעות: סוכה נ"ד ע"ב והסוגיא

א' דראש השנה: מכיון שהשנה המולד ביום חמישי אין אפשרות לראות את הלבנה אלא ביום חמישי סמוך לשקיעה והעדים אינם יכולים להגיע לפני המנחה, ומבואר בתוספתא ר"ה פ"ב ה"ז שהתקנה שלא לקבל עדים מהמנחה ולמעלה תחזור כשיבנה ביהמ"ק. וממילא עושין אותו היום קודש וקובעים יום ו' לר"ה, ואמנם האידנא קיי"ל דלא אד"ו ראש, ובשנה זו א"א לדחות ר"ה עוד יום לשבת דאין חודש יותר מל' יום, ורק יש לדון למ"ד בר"ה כ' דמאיימין על העדים כדי לקדש החודש בזמנו, אלא דלדעת הרמב"ם סופ"ג מקדוה"ח אין מאיימין אלא במקום שבאו עדים ונתפרסם כבר שב"ד עומדים לקדשו, ובלא"ה ס"ל לרמב"ם בפ"א מתו"מ ה"ז וכמה מקומות דבזמן הראיה לא הקפידו על אד"ו והיה יוצא שבת ויו"כ סמוכים לפעמים. ואמנם יש ראשונים דסברי שגם בזמן הראיה הקפידו לא לקבוע ר"ה בימי אד"ו וכמבואר בתוס' בפסחים נ"ח ע"ב ד"ה כאילו, אמנם גם לפי שיטתם הא פלוגתא רבתי היא בר"ה שם אי מאיימין על העדים לקדשו, ואין הכרע כמאן הלכתא, וגם אינו ברור אם שייך איום על העדים במקום שידוע לכל דא"א שראו הלבנה דהוי שקר מפורסם, ובלא"ה צע"ג אי איכא לעתיד טעם לאיים על העדים כדי שלא יהיו יה"כ ושבת סמוכים, כיון שכל הטעם משום רקבון הירקות והמתים, ומבואר בר"ה שם דאם היה עצה לשרות הירקות אין חוששין לענין זה, והאידנא דאיכא מקררים לכאוי לא גרע משריה במים. (ועיי' ברש"י ובתשב"ץ ח"א סי' קל"ה דמשמע דקיי"ל כאחרים דלדידה יכול לצאת ר"ה באד"ו, אמנם איהו ס"ל דעושים לעולם חודש אחד מלא ואחד חסר, ולפ"ז אלול צריך להיות חסר. אמנם בפשוטו הוי דעת יחיד.) ולענין התפילה ביום הראשון עי' בשקל הקודש פ"ג מקידוש החודש שהביא מחלוקת ראשונים כיצד מתפללים, וכל זה לענין ירושלים אבל בא"י וחוו"ל היה ספיקא דיומא כמבואר ברמב"ם בפ"ה ה"ח.

ב' דר"ה: ברוב א"י וחוו"ל מבואר ברמב"ם שעושין מספק ב' הימים (אמנם יל"ע כשמקדשים יום א' דר"ה בזה"ז שאפשר להודיע בקלות לכל העולם, אבל אי"ז נפ"מ בשנה זו שהיום השני קודש דבודאי שניהם קודש מתקנת ריב"ז.) ובירושלים זהו עיקר ר"ה. ענין המוסף מפורש בפרשת פנחס ומבואר בזבחים דמוסף ר"ח קודם למוסף ר"ה. ענין ספירת היובל מבואר בתורת כהנים וברמב"ם פ"י ה"א משמיטה. ויובל. התקיעות לבי מוספין למסקנת הגמ' בסוכה נ"ה ע"א שרק מאריכין בתקיעות ומרבין בתוקעין. תקיעות של חיוב יחד עם חצוצרות מבוארות בר"ה כ"ו ע"ב.

ענין שש"י דר"ה מבואר בר"ה ל' ע"ב.

לענין קידוש החודש קיי"ל דאין מקדשין החודש שלא בזמנו וכתב המנ"ח דמצוה ד' שמכל מקום קובעין אותו. עניני סעודת עיבור החודש מבוארים בסנהדרין ע' ע"ב.

סדר הנחת האיברים מבוארים בסוכה נ"ד ע"ב.

השינוי בתקיעות של יו"ט הסמוך לשבת מבואר בחולין כ"ו ע"ב, ותמהו האחרונים על הרמב"ם שהשמיט.

ב' בתשרי: מבואר בר"ה י"ח ע"א מכיון שג' תשרי הוא יו"ט דמגילת תענית מלבד היו"ט מדברי קבלה, גם ב' אסור בתענית. והרמב"ם לא הזכיר ימים טובים דמגילת תענית כלל אבל פשטות הסוגיא שם דלעת"ל יחזרו. כל עניני השבת נוהגים בשבתות של כל השנה, ענין של שיר של יום מבואר בר"ה ל"א ע"א וכל הסוגיא

<p>תאריך כשביהמ"ק לא יבנה לפני ר"ה כל התזכורות שייכות בתאריך המתאים (התאריך שלאחר אותו תאריך שבצד המשבצת) מלבד הדברים המצויינים בפירוש</p>		<p>תאריך כשביהמ"ק יבנה לפני ר"ה בעז"ה</p>
		<p>ראשון</p>
		<p>שני</p>
		<p>שלישי</p>
<p>כ"ט אלול</p>	<p>תורמים הלשכה בג' קופות של ג' סאים לצורך קרבנות חג הסוכות. ושאר קרבנות הציבור. כל מי שיש לו בהמות שנולדו מכניסם לדיר ומעשרם מעשר בהמה. כ"ז תקיעות במקדש (ט' לשיר של יום ותמיד של שחר, וט' של בין הערביים, ג' לפתיחת שערים בבוקר וו' להבדיל בין קודש לחול), וכן בכל ע"ש ויו"ט. עירוב תבשילין מספק.</p>	<p>רביעי כ"ט אלול ערב ר"ה</p>
<p>א' תשרי א' דראש השנה</p>	<p>א' דראש השנה (ספיקא דיומא) וכן בירושלים עושין אותו היום קודש מדרבנן (וי"א שרק במלאכה ולא בתפילה ובקידוש) ואין מקדשין החודש כיון שאין עדים באים קודם המנחה.</p>	<p>חמישי ל' אלול א' דר"ה</p>
<p>ב' תשרי ב' דראש השנה</p>	<p>ב' דראש השנה (ספיקא דיומא דאורייתא) ובירושלים זה עיקר ר"ה. (ועולים בי"ד לפנות ערב לעליה לעשות סעודת עיבור החודש בפת וקיטנית ועושין הסעודה עד הבוקר לפרסם שנתעבר החודש) מקריבין תחילה מוסף ר"ח התדיר, שער חטאת וב' פרים איל ז' כבשים לעולה, ונסכיהם. ואח"כ מוסף ר"ה שער חטאת, פר, איל, ז' כבשים לעולה. ומניחים איברי התמיד מחצי הכבש ולמטה במזרח, ואיברי מוסף ר"ה מחצי הכבש למטה במערב (וכן כל יום שיש בו מוסף) ואיברי מוסף ר"ח מכרכוב המזבח ולמטה. שש"י במוסף – פ"ח, ובמנחה – כ"ט. אין מקדשין החודש אלא קובעין אותו. בי"ד מברכין אקב"ו על ספירת שני השמיטה וסופרין: היום שנה אחת בשמיטה ל"ו תקיעות בביהמ"ק לקרבנות (כ"א של כל יום וט' למוסף וו' להבדיל בין קודש לחול ומרבין בתוקעין או מאריכים בתקיעות בשביל ב' מוספים), ומלבד זאת ט' קולות של מצות תקיעת שופר, שופר באמצע וחצוצרות מהצדדים, שופר מאריך וחצוצרות מקצרות שמצות היום בשופר. בתקיעות לפני שבת משנים באופן התקיעה ומריע מתוך התקיעה או בנשימה אחת.</p>	<p>שישי א' תשרי ב' דר"ה</p>
<p>ג' תשרי האזינו</p>	<p>מוסף – ב' כבשים שש"י בשחרית – צ"ב, במוסף שירת האזינו, בכל שבת חלק אחד מו'. ובמנחה שירת הים והבאר, בכל שבת חלק אחד מג'. ותוקעין ל' תקיעות וכן בכל שבת. וכן מחלקין לחם הפנים לאחר הקטרת הבזיכים ומסדרים הלחם והבזיכים החדשים.</p>	<p>שבת ב' תשרי שבת שובה – וילך</p>

ג' תשרי: מבואר בפסוק דצום השביעי יהפך לששון ולשמחה. הפרשת כה"ג מבוארת ביומא ב' ע"א.

ו' תשרי: מבואר ביומא ח' ע"ב, דמזין כל ז' ימים חוץ משבת וחוץ מהיום הרביעי לפרישתו. מכיון שא"א להזות בשבת ולא ביו"כ כדי לעשות שלישי ושביעי דהזאה שבות, מוכרחים להתחיל הספירה מיום זה כדי להיטהר.

ח' תשרי: הסדר שעושין עם הכה"ג בעיו"כ מבואר בפ"א דיומא ולכאו' בשנה זו שיוצא בשבת עושים הדברים שיש בהם הכנה ליוה"כ בע"ש משום איסור הכנה. הבאת הס"ת מבוארת ביומא ע"א וברש"י שם, ולעתיד לבוא תהא ירושלים רה"ר, דאין דלתותיה ננעלות כמו שכתוב ופתחו שעריך יומם ולילה לא יסגרו. ענין הקטורת מבואר בכריתות ו' ע"א הפרשת איש עתי לשילוח השעיר לעזאזל כמבואר בפסוק בפרשת אחרי וברש"י שם, ומבואר ביומא ס"ו ע"א דהכהנים לא הניחו ישראל להוליכו. לענין בני חו"ל מבואר בר"ה כ"א ע"א דעושין יו"כ לפי חשבון של אלול שאינו מעובר כל זמן שאין מי שיעיד להם ששמע מפי בי"ד שקבעו יום ל"א לר"ה. ועי' שם בתוס'. אמנם בשנה כזו שלפי החשבון מוכרח שיהא כן מסתבר שעשו יו"כ לפי חשבון של אלול מעובר.

ד'	<p>אסור בהספד ותענית ומצוה מדברי קבלה להרבות ששון ושמחה. וא"א תחנון ולמנצח. מפרישין כה"ג מביתו ללשכת פרהדרין ובכל יום שוחט התמיד ומקטיר ומיטיב הנרות להתרגל בעבודה ומזין עליו מאפר פרה וכן בכל יום. ומוסרין לו זקני בי"ד לקרוא לפניו במעשה יו"כ ואומרין לו קרא אתה בפוך.</p>	ראשון ג' תשרי
ה'	<p>מותר בהספד ותענית. מזין על הכה"ג וכל הסדר כאתמול.</p>	שני ד' תשרי
ו'	<p>חייב אדם לטהר עצמו ברגל, וכדי להטהר צריך להתחיל למנות ז' ימים מהיום שאין ההזאה דוחה שבת ויו"ט מזין על הכה"ג</p>	שלישי ה' תשרי
ז'	<p>אין מזין על הכה"ג.</p>	רביעי ו' תשרי
ח'	<p>מזין על הכה"ג</p>	חמישי ז' בתשרי
ט'	<p>מסרו זקני בי"ד לזקני כהונה את הכה"ג ומלמדין אותו מעשה החפינה ומשביעין אותו שלא ישנה. ומעבירין לפניו בהמות שצריך להקריב מלבד שעירים. מזין הזאה ראשונה (כל הטמאים) לצורך טהרה ברגל. מי שיש לו ס"ת מביאו מבעו"י למקדש. מחזירין ג' קבין מהקטורת למכתשת וכותשין אותן לקטורת דקה מן הדקה. מייחדים איש (ונהגו בכהן) לקחת את השעיר לעזאזל. מזין על הכה"ג</p>	שישי ח' תשרי
י' יום הכיפורים	<p>מרבית באכילה ושתייה לשם מצות אכילה בעיו"כ. לפנות ערב מונעים הכה"ג מאכילה מרובה שלא יבא לידי טומאה. (בני חו"ל שלא הגיעו אליהם שליח ששמע מפי בי"ד מקודש עושין היום יו"כ.) אין מזין על הכה"ג. יש לפרוש מאכילה ושאר עינויים זמן ניכר לפני השקיעה משום תוספת יוה"כ.</p>	שבת האזינו ט' תשרי ערב יוה"כ

יום כיפור: תרומת הדשן ומה שהיו מעוררין הכה"ג מבואר בפ"א ופ"ב דיומא ע"י שם. כל סדר העבודה נכתב ע"פ הרמב"ם מהלכות עבודת יוהכ"פ, שיר של יום: במסכת סופרים איתא דאמרו ב' הפרקים ק"ל וק"ד ויש גורסין ק"ג, ובתפארת ישראל סוף הקדמת קדשים כתב דאמרו הראשון במוסף והשני במנחה.

מוצאי יו"כ: היו"ט מבואר בסוף פ"ז דיומא, ואכילת שעיר חטאת משום שלא יכלו לאכלו ביום מפני התענית ואכילתו עד חצות הלילה.

י"ב תשרי הוא יום ז' לספירת ז' ימים באופן שלא יזה ביו"כ

י"ד תשרי: כל דיני הבאת הקרבנות שלא יעבור בעשה ולא תעשה מבוארים בר"ה ו' ז'. שחיטת שלמי שמחה פסחים ע"א ע"א, שלא בזמן שמחה קיי"ל דיוצא י"ח, כמבואר בפסחים פ"ו. חיוב נשים לעלות בשביל שמחה מבואר בחגיגה ו' ע"א. קציצת ערבות מבואר בסוכה מ"ה ע"א. הבאת ביכורים ע"י בדרך אמונה פ"ד הי"ג שביאר בדעת כמה ראשונים שקוראין מקרא ביכורים רק עד תחילת החג. ובני חו"ל עושין יו"ט ראשון ושני לפי חשבון של אלול שאינו מעובר ונמצא דספיקא דיומא הוא יום קודם יו"ט האמיתי.

יו"ט ראשון של סוכות: כל הדינים מבוארים בפרק ד' וסוף פרק ה' דסוכה,

וענין החליל שמכה י"ב ימים בשעת קריאת ההלל מבואר בערכין פ"ב. חיוב טבילה קודם שנכנס לעזרה מבואר ביומא פ"ג.

שש"י בתמיד של שחר התפארת ישראל בסוף הקדמתו לקדשים דייק מרש"י ר"ה ל' ע"ב שהיו אומרים שיר של יו"ט, אבל הטו"א בר"ה שם פי' דברי רש"י באופן אחר.

חז"מ דסוכות: כל הדינים מבוארים בפ"ד וסוף פ"ה דסוכה.

י"א	<p>אין מבדילים כלל, אבל מברכים ברכת הנר על נר שדלוק מע"ש ויתכן שגם על הבשמים. לפני ערבית מברכים שהחיינו. בלילה אין מניחין הכה"ג לישן. תרומת הדשן בחצות.</p> <p>מוספין: פר, איל, ז' כבשים לעולה ושעיר לחטאת, ומלבדם פר לחטאת ואיל לעולה מהכה"ג וב' שעירים לד' ולעזאזל משל ציבור. כל עבודת היום בכה"ג וטובל ה' פעמים ומקדש יו"ר י' פעמים ומזכיר שם המפורש י"פ.</p> <p>בטבילה ראשונה לובש בגדי זהב ועושה התמיד והקטורת בהיכל והטבת הנרות וחביתין ונסכים ופר ז' כבשים דמוסף.</p> <p>בטבילה שניה בגדי לבן ועושה ידויו עליו וביתו וגורל השעירים וקטורת בקה"ק. וידויו שני על הכהנים ושחיתת פר והזאתו בקה"ק וכן שעיר ואח"כ משניהם בהיכל, ומערבן ומזה ד' בקרנות המזבח ז' על טהרו וידויו שלישי על שעיר המשתלח בשביל ישראל וקורא בתורה.</p> <p>בטבילה ג' שעיר חיצון אילו ואיל העם ואימורי הפנימיים ותמיד של בין הערביים בבגדי זהב.</p> <p>טבילה ד' הוצאת כף ומחתה בבגדי לבן.</p> <p>טבילה ה' קטורת והדלקת הנרות בבגדי זהב.</p> <p>שש"י במוסף ק"ג. בתמיד של בין הערביים – ק"ל. ל' תקיעות</p>	ראשון י' תשרי יום הכיפורים
י"ב	<p>אין אומרים תחנון עד אסרו חג של סוכות</p> <p>במוצאי יו"כ כל העם מלוין כה"ג לביתו ועושה יו"ט. והכהנים אוכלים בשר שעיר החטאת החיצונה.</p>	שני י"א תשרי
י"ג	<p>כל טמאי המת מזין הזאה שניה וטובלים ונטהרים בהערב שמש.</p>	שלישי י"ב בתשרי
י"ד		רביעי י"ג תשרי
ט"ו	<p>עולים לרגל, וגם הנקיבות עולות בשביל מצות שמחה, ומביאים כל הקרבנות שנדרו ונדבו ואם לא מקריבם עד סוף הרגל עובר בעשה ואם הוא רגל שלישי עובר בלא תעשה, וכל הטמאים טובלים ונטהרים ומחוסרי הכיפורים מביאים כפרתם כדי שיוכלו לאכול שלמי שמחה למחר. ומכינים צרכי החג, עולת ראייה ושלמי חגיגה. ואפשר לשחוט שלמי שמחה בו ביום כדי לאכלם למחר, ויורדין למוצא וקוצצין ערבות שגובהן י"א אמה למזבח. י"א שעד יום זה בלבד אפשר לקרוא מקרא ביכורים. בחו"ל במקומות שלא מגיעים השלוחים יו"ט ראשון של סוכות (ספיקא דיומא) עירוב תבשילין</p>	חמישי י"ד תשרי ערב סוכות
ט"ז	<p>תורמים הדשן בסוף אשמורה ראשונה, ואין קריאת הגבר מגעת עד שהעזרה מלאה מישראל.</p> <p>ולאחר תמיד של שחר מוסיפין ניסוך המים של ג' לוגין, וזוקפין ערבות סביב המזבח על היסוד, ומקיפין המזבח בלולב פעם אחת, ואומרין אנא השם הושיעה נא אנא השם הצליחה נא. (וי"א אני והו הושיעה נא)</p> <p>ומקריבין למוסף י"ג פרים ב' אילים י"ד כבשים לעולה ושעיר לחטאת. כל הכהנים שווים בהקרבת הקרבנות הבאים מחמת הרגל. י"ג משמרות ראשונות מקריבין פר ב' שאחריהם איל משמר שאחריהם שעיר, ו' משמרות מקריבין כל אחד ב' כבשים וב' משמרות כל אחת כבש אחד.</p> <p>וכל אחד מזכרי ישראל חייב להיראות פנים בעזרה (וצריך לטבול מקודם בו ביום) ולהביא עולת ראייה ושלמי חגיגה, ויכול להשלימם כל ח' ימים ולכתחילה מקדימין להביאם בו ביום. וחייבים לאכול מבשר שלמי שמחה או שאר קדשים. (וליל יו"ט פטור), ל"ו תקיעות, שיר של יום ע"ו, והלויים גומרים את ההלל עם החליל. (שוחטין שלמי שמחה שיוכלו לאוכלן גם בשבת שאין שוחטין שלמים).</p> <p>מגביהין השולחן ומראים לחם הפנים לעולי רגלים ואומר להם ראו חיבתכם לפני המקום שנשאר חם בסילוקו כסידורו, וכן גוללין הפרוכת של קה"ק ומראין להם הכרובים מעורין זה בזה ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום. ממלאים מים מהשילוח לשבת בצלוחית של זהב שאינה מקודשת. תוקעים סמוך לשבת תר"ת להבדיל בין קודש לחול עם שינוי שתוקעים ומריעים בנשימה אחת. (בחו"ל יו"ט שני של סוכות - ספיקא דיומא)</p>	שישי ט"ו בתשרי יו"ט ראשון של סוכות
י"ז	<p>מקריבין ב' כבשים למוסף שבת, ולאחר מכן מוסף הרגל ומרבין בתוקעים וי"א שמאריכים בתקיעות בשביל ב' המוספין. שש"י כבכל שבת. והחליל מכה בשעת קריאת ההלל אף שהוא שבת. וכן עושין ניסוך המים אבל אין נוטלין לולב ואין זוקפין ערבה.</p> <p>סדר הקרבנות י"ב פרים והשאר כביום ראשון. י"ב משמרות שלא הקריבו אתמול פר (חוץ מאחד) מקריבים כל אחד פר, וב' משמרות כ"א איל, ומשמר אחד שעיר, וה' משמרות כל אחד ב' כבשים וד' כ"א כבש אחד. וכל הדינים כביום ראשון וחייבים באכילת שלמי שמחה בין בלילה ובין ביום</p>	שבת חוה"מ ט"ז בתשרי א' דחוה"מ

הושענא רבא: כל הדינים מבוארים בסוכה מ"ה ע"א, ענין מקרא ביכורים מבואר ברמב"ם פ"ד הי"ג ועי' בדרך אמונה שם.
שמחת תורה: עניני שמחת תורה מבואר בסוכה מ"ח ע"א, והקרבות מפורשים בתורה והם נעשים בפ"ס בין כל המשמרות כמבואר
סוף פ"ה דסוכה.

י"ח	<p>במוצאי שבת עושין אצטבאות לנשים בעז"נ ולאחר מכן עושין שמחת בית השואבה עם כל כלי שיר, וחסידים ואנשי מעשה מרקדין לפניהם עד שקרא הגבר, ואז עמדו ב' כהנים בשער העליון ותקעו תר"ת וכן בשאר עז"נ וירדו למלא המים לניסוך המים מהשילוח ותוקעין תר"ת בשעת המילוי וכן בשעת ניסוך המים וזקיפת הערבות וביחד עם התקיעות הקבועות ביום שיש בו מוסף הם מ"ב תקיעות</p> <p>כל הסדר כאתמול, ומקריבין י"א פרים, י"א משמרות כל אחד פר, וב' משמרות כ"א איל, ומשמר שאחריו שער, וד' משמרות כ"א ב' כבשים, וו' משמרות כ"א כבש אחד. ומשלימים עולת ראייה ושלמי חגיגה מי שלא הקריבם אתמול. ונוהגת מצות נטילת לולב במקדש כל ז' ימים מן התורה, וי"א דצריך להזהר בדברים הפוסלים ביום א'. שש"י כ"ט. לאחר תמיד של בין הערביים מתחילים שוב שמחת בית השואבה עד למחר. (והלויים לא רואים שינה בעיניהם כי אם מנמנמים על כתפי חבריהם).</p>	<p>ראשון י"ז תשרי ב' דחיה"מ</p>
י"ט	<p>כל הסדר כאתמול, ומקריבין י' פרים י' משמרות כ"א פר וב' משמרות כ"א איל ומשמר שאחריו שער וג' משמרות כ"א ב' כבשים, וח' משמרות כ"א כבש אחד. שש"י נ'.</p>	<p>שני י"ח תשרי ג' דחיה"מ</p>
כ'	<p>כל הסדר כאתמול ומקריבין ט' פרים, ט' משמרות כ"א פר וב' משמרות כ"א איל ומשמר אחד שער וב' משמרות כ"א ב' כבשים וי' משמרות כ"א כבש אחד. שש"י סוף צ"ד ממי יקום עם מרעים.</p>	<p>שלישי י"ט תשרי ד' דחיה"מ</p>
כ"א	<p>כל הסדר כבשאר הימים ומקריבין ח' פרים. ח' משמרות מקריבין כ"א פר וב' משמרות כ"א איל ומשמר אחד שער, משמר אחד ב' כבשים וי"ב משמרות כ"א כבש אחד. שש"י תחילת צ"ד.</p>	<p>רביעי כ' תשרי ה' דחיה"מ</p>
כ"ב	<p>מקיפין המזבח ז' פעמים, ובפטירתם אומרים יופי לך מזבח, (וי"א לקה אנחנו מודים ולך אנחנו משבחים). מיד התינוקות שומטים לולביהם ואוכלים אתרוגיהם (להרבות בשמחה) מקריבין ז' פרים ז' משמרות כ"א פר וב' משמרות כ"א איל ומשמר אחד שער וי"ד משמרות כ"א כבש אחד. שש"י פ"א. מוסיפים ו' תקיעות להבדיל בין קודש לחול, סה"כ מ"ח תקיעות יום אחרון שמביאין ביכורים וקוראין עליהם ואם לא הביא עד סוף החג מביא ואינו קורא (ואם הפריש לפני החג על דעת לקרוא ירקבו) בחו"ל שמיני עצרת ספיקא דיומא עירוב תבשילין</p>	<p>חמישי כ"א תשרי הושענא רבה</p>
כ"ג	<p>אין נוטלין לולב ואין מנסכין המים ואין זוקפין ערבה אבל החליל מכה בשעת קריאת ההלל ומקריבין פר אחד ואיל אחד וז' כבשים לעולה ושער לחטאת ומפיסין עליהם כל המשמרות, שש"י ח'. והוא יום אחרון להשלים עולת ראייה ושלמי חגיגה, ואם לא השלים אין לו תקנה וחייב באכילת שלמי שמחה בין בלילה ובין ביום. סמוך לשבת תוקעים תר"ת בשינו שתוקעים ומריעים בנשימה אחת. ל"ו תקיעות.</p>	<p>שישי כ"ב תשרי שמיני עצרת ושמחת תורה</p>
כ"ד	<p>מרבין באכילה ושתיה</p>	<p>שבת בראשית כ"ג תשרי אסרו חג</p>

איסרו חג: טהרת כלי המקדש מטומאת עם הארץ מבוארת בחגיגה סוף פ"ג.

עי' בדרך אמונה פ"ג מקידוש החודש שהביא מחלוקת ראשונים אם גם בר"ח היתה התקנה שלא לקבל עדים מהמנחה ולמעלה וגם בחודש זה אין אפשרות שיבואו עדים לפני המנחה.

ראש חודש: עניני ראש חודש מבוארים בסוכה נ"ד ע"ב. ובתפארת ישראל סוף הקדמתו לקדשים כתב שלא נודע לנו מהו השיר של ראש חודש.

סעודת עיבור החודש: סנהדרין ע' ע"ב.

כ"ה	מטהרין ומטבילין כלי המזבח מטומאת עמי הארץ.	ראשון כ"ד תשרי
כ"ו		שני כ"ה תשרי
כ"ז		שלישי כ"ו תשרי
כ"ח		רביעי כ"ז תשרי
כ"ט		חמישי כ"ח תשרי
ל'	אין מקדשין החודש מאחר שלא באים העדים עד המנחה וי"א שמקדשין.	שישי כ"ט תשרי
א' חשוון	<p>שבת ראש חודש</p> <p>אין מקדשין החודש אלא קובעין אותו ועולים בי"ד לעליה לעשות סעודת עיבור החודש בפת וקיטנית. מקריבין ב' כבשים למוסף שבת ואח"כ מוסף ר"ח, איל זז' כבשים לעולה ושעיר לחטאת ומניחים איבריהם תחת כרכוב המזבח ולמטה לפרסם שהוא ר"ח ואיברי תמיד של שחר ניתנים מחצי הכבש ולמטה במזרח. ויש בו שיר מיוחד (שלא נודע לנו מה הוא ואולי ק"ד) ל' תקיעות</p>	שבת ל' תשרי פרשת נח